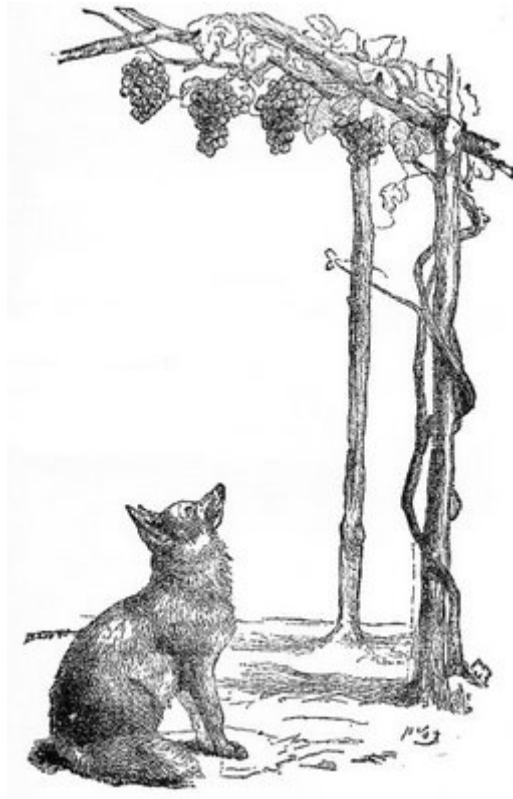

Αλεπού και το σταφύλι (Μύθοι Αισώπου)

Μια αλεπού πεινασμένη είδε πάνω σ' ένα δέντρο πλεγμένη μια κληματάρια γεμάτη κατακίτρινα σταφύλια. Τα ζήλεψε και πολύ επιθυμούσε να τα δοκιμάσει, μα πως ν' ανεβεί. Οι αλεπούδες δεν είναι γατιά, να πιανονται με τα νυχια τους και ν' ανεβαίνουν όπου τους αρέσει.

Ωστόσο, δοκίμασε κάμποσες φορές.

Πιάστηκε από δω, πιάστηκε από κει, τίποτα δεν καταφέρνει. Καθότανε μόνο κάτω, σήκωνε τα μάτια της στα σταφύλια, τα κοιτάζε καλά κι ο καημός τους την ετρωγε. Στο τέλος απελπισμένη, για να παρηγορηθεί, κοροϊδεύε η ίδια τον εαυτό της:

- Δε βαριέσαι, δεν πειράζει, ας πάμε παρακάτω... Εξαλλου αυτά δεν τρωγούνται. Αγίνωτα είναι ακόμη... Τα σταφύλια, ακουοντας τη, μοιάζανε να την ειρωνευονται να την περιγελουν.

- Άκουσ εκεί... είμαστε, λέει, αγίνωτα!... εμείς, κυρά-αλεπού, αγίνωτα δεν είμαστε. Γλυκά σαν το μέλι είμαστε. Μα αφού δε μας φτανεις, τι να πεις... Μας λες αγίνωτα, για να ξεγελάσεις την ανημπορία σου!...